

CRÍTICA DE MÚSICA / EL 'REQUIEM' A VIC

Fins al moll de l'os

JORDI PUIG

L'Orquestra de Cambra Terrassa 48, en primer terme, i els cantaires de les tres corals, dirigits per Xavier Puig

Cicle de Música Religiosa de Vic. 'Requiem' de Wolfgang Amadeus Mozart. Direcció: Xavier Puig. L'Atlàntida, Sala Ramon Montanyà. Dilluns, 18 d'abril de 2011.

Vic

Montserrat Rius

La setena edició del Cicle de Música Religiosa de Vic va començar dilluns amb un concert dels que fan història, el *Requiem* de Mozart. L'Orquestra de Cambra de Terrassa 48, dirigida per Xavier Puig, juntament amb l'Orfeó Manresà, la Coral Canigó de Vic i la Coral Mixta d'Igualada van omplir l'escenari de la Sala Ramon Montanyà per oferir-nos un dels millors i potser més bells rèquiems de la història musical. La inexorabilitat de la mort i la meditació sobre el misteri de la fe s'escampen en aquesta obra a través del contrapunt i el fugat, d'unes veus i una música que et situen més enllà d'aquest món terrenal.

L'obra comença amb la delicada melodia de l'*Introitus* i es va conduint per una

composició brillant com el *Kyrie*, vibrant com el *Dies irae*, o bressol de les ànimes com el *Tuba mirum*, on les veus dels solistes s'alternen embolcallades per una música que omple tots els buits possibles. I, sense citar totes les parts, remarcuem l' excepcional *Lacrimosa*, el *Sanctus*, brillant i corprenedor, amb una esplèndida participació del vent, una onada de veus solistes i corals que ens acosten gairebé a un èxtasi que clourà amb la *Communio*. Punt final, i el concert ha passat com un instant, una suma de moments que ens van trencar en el sentit més serè i bell de la paraula.

Les veus i les notes de les tres corals, solistes i músics van saber transmetre als assistents motivació fent surar els sentiments de les partitures, lirisme, misticisme, calma i dramatisme amb gran lluminositat. Veus clares i cristal·lines, modulades. Càlid intimisme de la corda, dramatisme i força en el vent, magnífic baix i un director que lligava i extreia amb coherència la vitalitat, contrastos i elegància de l'obra. Quotes altíssimes de lirisme i dramatisme, unes

notes i unes veus que, en definitiva, van arribar fins al moll de l'os de l'audiència.